

Kommet Indbendinger, idet Nogle have udtalt sig i modfat Retning, og naar han selv har nævnt et Navn, vil det kunne sees, at naar jeg har holdt fast ved dentagne Beslutning, er det ikke paa Grund af Navne. Jeg troer, at min ærede Broder har Ret i at sige, at Kommissionen er besejlet til at gjøre opmærksom paa den Rettelse af Linien, som kan foretages; men her er ikke Tale om Rettelse af Linien med Hensyn til Niveau, Kurver osv., men her er Spørgsmaal om ganske andre Hensyn, der ligge udenfor denne Kommissions Competence, og om en Afgjørelse, der allerede har fundet Sted ved kongelig Resolution. Men foruden denne kongelige Resolution kommer dertil, at i alt væsentligt er denne Linie udført, og jeg har altsfor god Tro til den ærede Forslagsstiller, til at han skulde mene, at hans Bemærkning praktisk vilde føre til noget Resultat; men jeg har erkjendt hans Viemod for at være at faae Spørgsmaalet løst, og jeg har derfor gjort til hvad jeg formaar, for at staffe Oplysning derom saa fuldstændig, som jeg er i Besiddelse deraf.

Hvad det andet Endringsforslag angaaer, da er det væsentligt et finansielt Spørgsmaal, og da min ærede Kollega, Finansministeren, er tilstede, antager jeg, at det nærmest er ham, der i denne Henseende har at udtale sig.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger med Hensyn til det af tvende ærede Medlemmer stillede Forslag til § 1, og jeg gjør det saa meget hellere, som der for nogle Dage siden ved Finanslovens tredie Behandling her i Salen var endeel Tale om Sparksomhed. De ærede Herrer, der da talte og fra forskjellige Sider yttrede stor Tilbøjelighed til paa enhver Maade at spare, ville vel kunne tænke sig, at de hos mig have en meget stor Sympathi, da jeg ikke kan Andet end anerkende, at en saadan Bestræbelse er høist prisværdig og af Finansministeren fortjener al Understøttelse. Jeg vil imidlertid tillade mig at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at medens alle deres agtværdige Bestræbelser under Finanslovens Behandling ikke have kunnet føre ialtsald til noget betyde-

ligt finansielt Resultat, maa man passe vel paa sig selv, at man ikke lammer de Bestræbelser, man saaledes anvender saa megen Kraft paa under Finanslovens Behandling, derigjennem, at man ved andre særlige Love, uden at lægge nye Mærke dertil, kommer til at stemme for Noget, som er lige det Modsatte af sparsommeligt. Medens vi saaledes ved de mange og lange Forhandlinger, vi have haft om Finansloven, ikke ere naaede videre end til at blive enige om saadanne mindre Besparelser af faa hundrede og faa tusinde Rigsdaler, vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der her ved dette Endringsforslag er Spørgsmaal i ethvert Tilfælde om flere hundrede tusinde Rigsdaler, som man opfordrer Thinget til uden videre at votere simpelthen derved, at det lille Ord „eventualiter“ skulde gaae ud. Jeg kan ikke nægte, at jeg vilde finde det saare betænkeligt fra det ærede Things Standpunkt at gjøre dette. Det kan jo ikke være de ærede Medlemmer ubekjendt, at det er Indenrigsministerens Anskuelse, at det vil være det Fornuftige i dette Tilfælde at forlægge den omhandlede Deel af Banen; det vil fremgaae deraf, at han har begjært sig eventualiter bemærket til at foretage denne Forandring. Men det vil paa den anden Side sees, at denne Forandring af den nærmest Kjøbenhavn liggende Deel af Banen er en Forandring, som ingenlunde giver sig ud for at kunne medføre nogen forøget Indtægt af Banen, men er begrundet i Hensyn til Bekvemmelighed og i Særdeleshed Hensyn til den Overstærking af Vesterbro i Niveau, som vil finde Sted, dersom man ikke forlægger Banen paa denne Maade. Det er disse Hensyn, der skulde gjøres gjældende, og det er altsaa klart, at den Sum, man giver ud til dette Foretagende, er et ligefremt Offer, er en ikke renterende Kapital, som man giver ud for at opnaae de nævnte Fordele. Nu er det ganske vist min Mening, at det Hensyn, at man vil undgaae at overstærke Vesterbro, er et Hensyn, der fortjener Paaagtelse; jeg vil ikke sige, at det er noget Ubetydeligt, det kan gjerne være at det vil vise sig ved nærmere Undersøgelse, at det endog saa er et Hensyn, der har en særdeles stor Betydning, men jeg vil dog dertil bemærke, at det i ethvert Tilfælde er et Hensyn, som kun